

СЕВЕРНО ЕХО

Телефон № 55. Редактор: Петко Пав. Попов. Съредакторка Рена П. Попова. Год. абонамент 60 лв.

Пушете цигарите
„ЕНИДЖЕ-ВАРДАРЪ“
защото фабриката им винаги разполага с го-
лем депозит от най-ароматични и отлежали
южно-български тютюни.

Прослава на Плевенци.
Възбужда, 18 г. м., е бойния празник на частите от Плевенския гарнизон — на следни дни на желзната 9-та пбх. Плевенска дивизия, която с кръвта си написа от Чаталджа до Дойран дивни страници на паметната епопея за свободата и обединението на българското племе. Жилави и неукротими въ победител, българския дух, подхранван от величавите спомени за самоотвержени героизми, не се сляти и след изпитанията, които преживя и преживява Родина, окована и днес в тиснит граници на несправедлив договор, наложени от „победителите“.

В полувъзбужденото си свободное съществуване нашата малка, но хубава Родина, с безграничен устрем и завидна смелост, възбужда скритите си физически и духовни сили, за да достигне завоюванията на съвременната култура и да постигне своята национална целост.

Славни имена отбелязват пътя на възстановяването на българския народ!

От Сливница през Одрин, Чаталджа, Ниш до Дойран, плевенци сж начертали пътя на непобедимия български дух! Тия славни имена, възкресявайки спомени за подвижните на неустрашимите български войни, крват и че крватя онеправданата ни и унетена България, вдъхват и ще ъ вдъхват кураж въ свѣтлит идеали, за които сложима скъпите си кости хиляди български синове.

Но тя няма да умре!
Осем години вече се изменя от дойранските боеве. „Победителите“ пожелаха въ Ной, при подписването на мира, тая желзн дивизия да бъде заличена от списъците на нашата армия.

И тѣхното желание се сбъдна. Славната дивизия се разформира и от нея останаха като млади фиданки само 4-а пбхотна и 12-а жандармерийска дружини. Но младите войници, вдъхновявани от подвижните на своите славни братя и бащи, служат предано на Царя и Родина и сж готови да се жертвуват за великото ъ. И на 18 септември, празника тържествен, заедно сж живитѣ съучастници при Дойран, денят на великитѣ победи, тѣ, млъчливо, сж болка на сърдцето, че паднат на колена и молитвено се отдаватъ почитъ към починалитѣ народни герои, дѣлата на които да сж служат като свѣтъл примѣръ на подрастващото поколение, какъ трѣбва да се обича и да се жертвува за отечеството — за България!

Мир на праха на починалитѣ бойци!
Слава на героитѣ!

ТЪРЖЕСТВОТО ВЪ ЖЕНЕВА

Подъ горното заглавие, въ онзи ден сж брой, официоза „Демократически сговор“ пише за приемането на Германия въ О. Н. следното:

„Възторжено настроение, при което се извърши приемането на Германия въ О. Н., неволно ни пренесе въ тягостната атмосфера на мартенската сесия, когато, изправени предъ неопределени мжнотии, ръководителитѣ на европейскитѣ сждбини потърсиха изходъ въ отлагането на трѣнливия въпръ за разширение Съвета на О. Н. Песимиститѣ отпразваха тогава насмѣшливъ погледъ къмъ „дворецъ на илюзийтѣ“, а пасифиститѣ се питаха разтревожени: какво ли има да донесе на измжченото човѣчество идниятѣ септември? Бремто обаче подпомага усилията на ония, които сж се нагърбили съ тежката и исторически отговорна задача, какъто представя осигуряването на съвѣтския миръ.“

Въ приветствията, които се отправиха къмъ членоветѣ на германската делегация и особено въ дълбоко съдържателната и сърдечна речъ на г. Брианъ, е изразена всичката важностъ на сбѣтието. Колкото и да е скръбно отеглянето на далечна Бразилия е дезинтересирането на Испания, визлането на Германия компенсира широко тая загуба. Съ думи, въ които елангностъта съперничатъ съ прозорливостъта и великодушieto, г. Брианъ подчерта специалното значение на мира между Франция и Германия и важността на сбѣтието на самото Обществено на народитѣ. Голѣмиятъ француски държавникъ вижда края на стълкновения между двѣтѣ велики нации: „отъ сега нататкъ сждията се раздава правосъдието“. Тоя сждия, за авторитета и силата на който г. Брианъ високо държи, е Обществото на народитѣ.

„Франция и Германия се срещнаха вече въ Локарно и положила тамъ основитѣ на едно по-добро бъдеще; за да се дойде до тоя денъ стана необходимо да се водятъ продължителни преговори, може би не винаги съобразно правата на О. Н., но обстоятелствата се измениха и за напредъ се трѣбваша и буквата на О. Н. да бъдатъ въспогодавани.“

Безспорно, необходимоститѣ, подчертани отъ първия делегатъ на Франция, дателъ още не сж станали ненарушими догми за всички народи, които визлатъ въ женевиския международен институтъ. Безспорно, националнитѣ егоизми, желанието да се преследватъ чрезъ О. Н. собствени интереси, прикритиятъ саботажъ и пр. сж неща, които още сж спъватъ неговата еволюция и ще го представляватъ, отъ време на време, въ очитѣ на не-

Плевенци За град. театръ при Дойранъ

Спомнятъ си добре. Снабдениятъ съ можщи технически средства неприятелѣ бѣ решилъ на всѣка цена да спомни съпротивата на плевенци при Дойранъ.

Две деенощия подъ редъ непрекъснатъ, страшенъ разрушителенъ артилерийски огънь, хиляди снаряди съ отровни газове, непрестанна бомбардировка отъ аероплани ескадри — всичко бѣ употребено, за да се разруши позицията и да се унищожатъ защитницитѣ ъ.

Разрушението бѣ невѣроятно. Не се познаваше къде е имало окопи и телени мрежи. Позицията бѣ открита за завладяване.

Но, ако неприятелската материална сила можа да разруши материалната сила на позицията, тя не можа да покруситъ онова, което е истинска сила на всѣка позиция: духътъ на защитницитѣ...

Въ многоброини глѣсти колонии дръзкия неприятелѣ стремително се турна къмъ позицията. Настапи решителниятъ часъ...

Но... като изъ земята изкопчаха доблестнитѣ войни отъ Плевенската дивизия. Започна се яростенъ близъкъ бой съ бомби, картечници, ножове...

Многочислениятъ противникъ успѣ да проникне въ нѣкои важни пуктове на лавната позиция... Какви страшни минути! Смъртта върлуваше безпощадно... Гръмотевичниятъ ежотъ на стотици топове, гърмежитѣ на бомбитѣ, реветѣ на сражаващитѣ се, бучението на аеропланитѣ, — не могаха да се опишатъ. Това приличаше на огненъ кипезъ, изъ който щѣше да изкопча победата или позора...

Спомняйки си за България, плевенци сж свѣтлавици безбройни контръ-атаки, ефикасно подкрѣпени отъ артилерията, решиха да изтрѣгнатъ победата изъ ръцетѣ на противника...

О, славенъ мигъ!

Духътъ на противника бѣ сломенъ. Вражескитѣ пълчища, като усѣха позицията сж хиляди трупове, се разколебаха и повърнаха назадъ... Българскиятъ духъ надви!

Плевенци изпълниха повече отъ единъ дългъ: тѣ извършиха подвигъ. Защото тѣ бѣха решени да победятъ или умратъ — тамъ, на южнитѣ граници на България. И победиха! Честта на България бѣ спасена...

Вѣчна паметъ на загиналитѣ юзаци, които лежатъ тамъ, въ незнайни гробове... да ни чакатъ...

Колко ми е мжчно, че тия героични подвизи и тия склпи жертви отидоха напразно!

Вл. Вазовъ
запасенъ генералъ лейтенантъ, бившъ н-къ на 9 пбх. Плевн. дивизия

Заловенъ опасенъ изнудвачъ

Излганитѣ селени. Отъ Варна до с. Каменецъ пеша.

Отъ нѣколко месеца насамъ Маринъ Коцевъ, бѣглецъ отъ Пловдивския и Ломския затвори, обикалялъ селата въ нашата околина подъ фалшивото име Петъръ Г. Мариновъ и като представителъ на американското д-во „Стандардъ Лойдъ Компани“, увещавалъ нѣкои селяни да заминатъ за Америка, като за това той щѣлъ да имъ помогне срещу „скромно“ възнаграждение.

Неотдавна той отишълъ въ с. Каменецъ, успѣлъ да събере отъ нѣколко селяни сумата 8500 лв. и ги отвелъ въ Варна, отъ ждѣто щѣла да отплатуватъ безплатно съ парахода на компанията.

Въ Варна той ги е настанилъ въ единъ хотелъ и изчезналъ. Селянитѣ го чакали нѣколко дни и като разбрали, че сж изгнани, се връщатъ обратно, като нѣкой отъ тѣхъ си дошли пешъ, защото мошеника изъ взелъ всичкитѣ пари.

Харесали му се тия лесни скѣпки, преди нѣколко дни Коцевъ се явява пакъ изъ околията и отива въ с. Сгалевецъ, за да търси нови желающа за Америка.

Тукъ, обаче, той е билъ заловенъ и предаденъ на сждбитѣ власти.

Следствието се води отъ сждбитѣ следователъ г. Малчевъ. Той се е добралъ вече до много нови данни, съ които напълно се разкриватъ новитѣ мошеничества на опасния изнудвачъ.

Единъ голѣмъ успѣхъ

Концертътъ на М. Поповъ.

Тая вечеръ въ една отъ голѣмитѣ концертни зали на Неаполъ, Италия, дава концертъ нашия съгражданинъ Мишо Хр. Поповъ — бастъ, съ участието на знаменития оперенъ артистъ Джили, който се смѣта за замѣститѣл на всесвѣтски оперенъ артистъ Карузо.

Къмъ средата на идния месецъ г. Поповъ ще бжде въ Плевенъ и ще даде концертъ, следъ което ще замине пакъ за Италия.

Тръгъшество

Удавилъ се.

Преди нѣколко дни се е удавилъ въ единъ кладенецъ детето на Хр. Ченовъ отъ с. Голецъ, ловчанско.

Бой при подѣлба

Завчера, при подѣлба, е билъ нанесенъ побой на Маринъ и Юрданъ П. Юрданови отъ с. Гиганъ, никополско, отъ братата имъ Тодоръ и Александъръ. На първия живота е въ опасностъ. Побойницитѣ сж заловени и предадени на сждбитѣ власти.

Огледало

Двата концерта.

На плевенци се даде възможностъ въ две последователни вечери да чуятъ две знаменити наши оперни сили — Петъръ Райчевъ и Христина Морфова, които наредъ съ още нѣколко наши сънародници обикалятъ чужбина, славятъ българското име и се радватъ на голѣми успѣхи.

— Радваме се, разбира се, и ние!...

Тѣ сж нашата гордость въ културна Европа. Чрезъ тѣхъ европейцитѣ опознаватъ просветения и културния българинъ.

И за това плевенци се отзоваха така насово на двата концерта, аплодираха ги и имъ пожелаха още по блѣски успѣхи...

Вестникъ „Последна поща“ отъ понеделникъ донесе едно сензационно извѣстие отъ Плевенъ: „Плевенци противъ Петъръ Райчевъ“.

Въ извѣстието се казва, че концертъ билъ слабо посетенъ и Райчевъ, недоволенъ, неизпълнително обявена програма. Отъ София това извѣстие се пренесе изъ провинцията и единъ ежедневенъ провинциаленъ вестникъ съвсемъ го бастиа: „Петъръ Райчевъ осирива въ Плевенъ“. И продължава: „Прискъпващитѣ напуснали демонстративно селона и устроили неприятна сцена на артиста“.

Кой знае какво още се измислятъ нѣкои наши колеги, фантазираща на които доста работи, когато по телефона отъ София не се дочува...

Всжщностъ работата е много проста: Въ програмата си Райчевъ бѣше обявилъ и арии отъ оперитѣ „Риголето“ и „Пиковъ Дама“. Не ги изпѣ. Публиката го пригласила като горчивъ халъ, но не се проявила така, както писаша вестницитѣ.

Неиния протестъ се състоя въ — По малко ржкоплексания и овации...

Разбира се отъ това Райчевъ трѣбваша да си вземе бележка. Нека не се отнася другъ пътъ съ такова пренибрежение къмъ своитѣ сънародници, които го уважаватъ и се гордеятъ съ него.

Още повече той бѣше длъженъ да бжде внимателенъ — това е най-елементарното задължение на единъ възпитанъ човѣкъ.

Въ противовѣсъ на Райчевъ, Мицето, т. е. Христина Морфова, бѣше извървено галантна.

Концертътъ ъ, състоящъ се само отъ народни пѣсни, плевенци дълго ще помнятъ. И вървеме, че при ново появяване на сцената на „Съгласие“ овациитѣ на плевенци ще бжлятъ още по-сърдечни и нескончаеми...

Христина е народна пѣвица! За това не я досрада да пѣе и отъ сцената на село Левски.

Ние я поздравяваме!

П. Черноземецъ.

Продава се

една половина частъ отъ дюкянъ, находящъ се на главната улица, близо до окръжния сждъ съ 170 кв. метра. За споразумение редакцията за С. 1—3

Дава се

подъ наемъ ТРИ стаи, въстѣюблѣ, килеръ и кухня на втория етажъ, въ центъра на града. За споразумение при Алек. Найденовъ.

Г. П. Домусчиевъ
Самичка
повестъ. (1)

I.

— Ти пакъ се разхленца, омразнице!

Тия думи Васила перачката каза на момиченцето отсреща, въ жглата до прозорчето, съ една нескривана досада. И махна къмъ него сж разперени пръсти на денската си суха и костелива ръка.

Имаше нѣщо неприветливо въ предиремето устарѣло лице на тая жена. Нейнитѣ безкрѣвни и тънки устни бѣха тъй плътнито свити. Съвсемъ нарочно тия устни откриваха понѣкога криви и полужизнени жбѣи. Подъ извититѣ на горе като змийчета вежди изничаха двѣ мжнички зеленикави очи. Отъ двѣтѣ страни на нейното смачкано и опечено отъ много трудъ лице се спускаха посивели и нечисти сколуфи. Най-вече на това лице обръщаше вниманието състѣжъ, широкъ и сж голѣми ноздри.

— Казвай, какво ти е? — рече тая на момиченцето.

Но то продължаваше да хленче...

— Чуваашъ ли? — надигна се Васила перачката най-сетне. Сега ще дойда тамъ... Гиди проклетнице!

— Лошо ми е...

— Пакъ ли ще се мъкна съ тебе по врачки?... Чункимъ малко сж монѣтѣ грижи... Ей сега да мѣквааш!

Но момиченцето не млѣгна и току погледнаше къмъ нея старливо. То имаше не повече отъ деветъ години. Свито отсреща до единственото прозорче, то изглеждаше дори по-малко на възраст. Презъ малкитѣ и напукани сгжлка проникваха лъчѣитѣ на залезаващия денъ и едвалъ осветяваха лицето му. Тѣй мило ставаше човѣку, да гледа болнавата фигура на това дете. Лицето му изглеждаше преди време увехнало и измжчено. Въ очитѣ му, обиколени съ дълбоки кржтове, светеше страдание и детинска тревога. Нѣщо

неизразимо мило и невинно имаше въ тоя погледъ. Сухитѣ му ржчници и свиркитѣ на краката му изглеждаха като изваяни отъ воскъ.

И слушаеше тая малка Милка, тия думи на леля си и като да се намираще въ недоумение. Тя неразбираше за какво бѣше тая глѣчка. Нима тѣ бѣше виновна за това?... Мжчеше я тая проклѣта болестъ и нѣкаква тайна треска я косеше. Не знае ли тая леля ъ, какво е да боли нѣкого нѣщо? И всички въ кѣщи сж такива — и нейния уйчо, и омразния му синъ, пияницата Васко. Всички мислятъ, че тая само хленче и иска да се глѣзе... И все върху нея, като на бѣсно куче: ху! ху! Бѣлкимъ тая иска да не хленче ама де де?... Нѣщо ей тѣй скѣпява нейния животъ и тѣя усеща какъ се топи като воскъ. Тая сама не може да разкаже какво усеща, но тия плжки толкова я измжчватъ... И нея, малката Милка, никой въ кѣщи не иска да я разбере Господи, защо сж такива всички! Виждъ, да бѣше жива майка ъ... За майка си тѣ бѣше запазила нѣщо много мило То сякашъ наумяваше на малката Милка за зората на пролетно утро. И понѣкога тѣй мжчно ъ ставаше

за нейната мжченица майка... Да бѣше жива тѣ, бѣлкимъ ще ъ остави да се мжчи тѣй.

Въ ниската и тѣсна стайчка, съ порутени и влажни стени бѣше тѣй неприветливо. Всичко бѣше неприветливо въ тая стайчка — и хлѣтния таванъ отъ джбови летви и греди, почернѣли отъ димъ и изядени отъ черви; и огнището съ изкривена и опущена балжа; и винаги студениятъ подъ, измазанъ кой знае кога и засѣпанъ съ полуизгнили рокози; и двѣтѣ вехти ракли до камината съ нагнати върху тѣхъ нечисти постелки; и малката почерняла вритица отсреща, презъ ждѣто се виждаше тъмнина и хладенъ прустъ; и оная особена мизанза на вехто и мухоль изъ жглитѣ на стаята. Върху гредата на камината, почернѣла отъ сажди, висеше на верига кotle. Нѣщо върше въ котлето и парата на тѣжни дипли се губеше въ дима на камината. Огнѣятъ на дълги езици лениво и бавно облизваше отъ вѣтъхъ котлето и понѣкога като стихваше съвсемъ. Димитѣ на леки влѣпи поемаше тогава изъ стаята и почваше да шипе очитѣ. Васила перачката веднага като да се сепаше и присягаше да сбута огъня. Па съ вех-

та и ошѣрбена отъ употреба лжжича разбръкваше и вариво. Нѣщо занимаваше нейнитѣ мисли и тѣ като да бѣ забравляла сега за своята сестриница.

Въ задимѣната и мрачна стая тишината постепено стана по-глуха и по-дълбока. Сега и малката Милка не хленчеше — мисли въ тоя моментъ занимаваха ъ нейната главина. Само нейде, въ жглата задъ огнището, тжжно и лениво се обаждаше шурче. Неговата пѣсенъ като да се носеше отъ далеко и глѣхнеше въ сънливия покой на стаята. Лека полеха въ малкото прозорче изъ гаснаха лжжитѣ на деня.

На нѣкаква мжничка и тжжна приказка приличаше живота на малката Милка. Тѣя не бѣше ясна като оная приказка за печалната сждба на малки и безпомощни дѣца. Такива приказки тѣ слушаеше съ увлѣчение въ училищната стая и после ги възпроизвеждаше тѣй точно... Не, приказката за нейния животъ бѣше нѣщо смжтно и едва вънъхъ котлето и понѣкога като стихваше съвсемъ. Димитѣ на леки влѣпи поемаше тогава изъ стаята и почваше да шипе очитѣ. Васила перачката веднага като да се сепаше и присягаше да сбута огъня. Па съ вех-

имъ. И на малката Милка се чаквашо; тежкитѣ неговѣ комструваше, че всичко това е било нѣкого много отдавна... Тѣй уплашено изписка тогава Отъ ранната възраст само малката Милка! Нѣщо горчиво майка си бѣше запомнила тѣ, като пелинъ се разля въ ней. По кѣсно тѣ постепено и сж ната малка душница. Тѣя не можѣха си спомняше нѣщо и за жеше да разбере, защо именно своя татко. Но защо неговиятъ образъ се рисува въ паметта ъ и толкова наумусенъ и неприветливъ?... Той винаги глѣчеше на трапезата за нѣщо, кой знае за какво, а майка ъ млѣчеше като унѣмяла. Малката Милка сжщо тѣй млѣчеше и дори изпитваше страхъ отъ това. Тѣя не знаеше кого отъ двамата да вини — нейна работа ли бѣше това? Нейното детинско сърдце не знаеше що е омраза... Тѣя се намираще само въ недоумение и се питаше защо и двамата не сж весели като нея. Само единъ единственъ случай отъ това време понѣкога оживява ъ нея като внезапно подетъ огънь... Както си играеше веднажъ тѣ, безъ да иска, бутна една чаша за вода и я счули. Че като се разсърди татко ъ. Лицето му стана тѣй страшно... Кой знае какво щѣше да се случи, ако не бѣше се намѣрила въ прегрѣжитѣ на майка си. Тѣя чу само нейнитѣ думи: „Какво искашъ отъ детето?“ И веднага стана нѣщо не-

(Слѣдва.)

ИЗВЕСТИЕ

Съобщаваме на почитаеми си клиенти: учители, учители, ученици и др., че от 1 юни т. г. откупихме всички книжарски стоки на известната в града ни книжарница на **Лазар Дандалов** и наехме собствения му дюкян, наопадащ се на площада — паметника на „Свободата“, где то в бъдеще ще се помещава книжарницата ми

ХРИСТО БОТЙОВЪ

а досегашната си книжарница — срещу девическата гимназия преостъпих на **Любомир Михайлов**, който я наименова **„ВАСИЛ ЛЕВСКИ“**.

Въ новата ми добре уредена книжарница, г-да клиентите ще намират всички видове учебници, учебни помагала, ученически и канцеларски потреби, художествени картини и картички, музикални инструменти и принадлежности, голем избор прочитни книги и др.

СЪ ПОЧИТАНИЕ:
ЦВ. МИХАЙЛОВЪ.

Плѣвненски окр. ветеринаренъ лѣкаръ.

ОБЯВА № 2429.

Съгласно заповѣдта под № 4994 отъ 10. I. н. г. на Министерството на Землеустроителството и Държавните Имоти Ветеринарно отделение и чл. чл. 19, 22 и 29 отъ правилника за приложение закона за надзора върху съществителни продукти отъ животински произход, открива се тринадесетия курсъ въ гр. Плѣвненъ за окръжитѣ: Плѣвненски, Търновски, Врачански и Видински за подготовка на ветеринарни техници по трихиноскопирането на месата и млѣкопреработката при плакиранитѣ и бурата по контрола на млѣкото.

Курсътъ се открива на 15 октомври т. г. Желающитѣ да слѣдватъ тоя курсъ ще трѣбва да подадатъ обгербовано заявление до Плѣвненския Окръженъ Ветеринаренъ Лѣкаръ, ръководителъ на курса, най-късно до 1 октомври т. г. придружено отъ слѣднитѣ документи:

1. Удостоверение за честностъ, благонадежностъ и занаятие
2. Кръщелно свидетелство, че сж навършили 20 годишна възраст.

3. Свидетелство за завършено прогимназиално образование

4. Медицинско свидетелство, че е здравъ.

Завършилитѣ курса добиватъ право да постъпватъ на служба по трихиноскопиране на месата и по контрола на млѣкото въ общинитѣ.

Гр. Плѣвненъ, 14 септември 1926 г.

Окръженъ ветеринаренъ лѣкаръ: Д-ръ Ганчевъ.

Секретаръ-Счетоводителъ: Ст. Димитровъ.

Левско църковно настоятелство.

Обявление № 67.

На 18 септември 1926 год. отъ 10 — 12 часа прѣдъ обѣдъ въ помещението на общ. управление ще се произведе търгъ съ наддаване за отдаване наемателъ нивата въ гробищата отъ 7 декара за срокъ отъ 15. IX. 1926. год. до 15. IX. 1928 година. Настяжна стойността 100 лева на декаръ, залогъ за право участие 10%.

С. Левски, 12 августъ 1926 година.

Председ. свещ. М. А. Генчевъ.

Плѣвненско-градско общинско управление.

Обявление № 668.

Плѣвненското градско общинско управление обявява на интересующитѣ се, че на 12 октомври т. г. въ канцеларията на Плѣвненското данѣчно управление ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за продажбата на около 30,000 кгр. общинско жито по 5 лв. първоначално — 150,000 лева и около 20,000 кгр. общинска ржъ по 4 лв. — 80,000 лева, реколта 1926 год. Залогъ се иска 5%, който слѣдъ възлагането се допълва до размиръ на дадената сума. Офертитѣ се приематъ отъ 9 1/2 до 10 часа прѣдъ обѣдъ. Разноснитѣ по настоящата публикация сж за смѣтка на купувача.

Отъ кметството.

Плѣвненско градско общинско управление.

Обявление № 661.

Плѣвненското градско общинско управление съобщава, че тъй като търга обявенъ съ обявление №571 отъ 6 августъ т. г., обявено въ брой 110 на Държавенъ вестникъ за продажба на около 12,000 кгр. бѣла царевича, реколта 1925 г. не се състоя по неявяване на конкуренти, то обявява се на интересующитѣ се, че на 22 септември т. г. въ 10 часа прѣди обѣдъ, въ канцеларията на Плѣвненското данѣчно управление ще се произведе втори търгъ съ тайна конкуренция за продажбата на сѣщата царевича. Първоначална стойността 42,000 лева. Залогъ 5%, който слѣдъ възлагането се допълва до размиръ на дадената сума. Разноснитѣ по публикацията сж за смѣтка на купувача.

Отъ кметството.

Плѣвненска окръжна постоянна комисия.

Обявление № 4035

Комисията обявява на заинтересованитѣ, че ще обзаведе окр. ветеринарна лѣчебница въ гр. Плѣвненъ съ водна и електроосвѣтителна инсталация, като разкопа за тая работа ще се извърши по доброволно съгласие.

За електроосвѣтителната инсталация постоянната комисия ще даде: 1) 43 броя кутии за 11 м.м. трѣби; 2) 11 броя кутии за 16 м.м. трѣби; 3) 233 метра Бергманъ трѣби 11 м.м.; 4) 45 метра Бергманъ трѣби 16 м.м.; 5) 6 броя контакти за скрита инсталация; 6) 170 метра кабелъ 2 1/2 м.м.; 7) 500 м. кабелъ 1 1/2 м.м.; и 8) 130 кабелъ 1 м.м.

Желающитѣ да извършатъ горната работа, да подадатъ до 20 того до постоянната комисия писмени предложения за условията, цената и срока по който могатъ да извършатъ сѣщата работа, като внесатъ и за залогъ 3% отъ оферираната цена въ банково удостоверение. Всички разноси за дафчинъ, гербъ и др. сж за смѣтка на лицето върху което се възложи работата.

Книжата могатъ да се преглеждатъ всѣки присъственъ денъ и часъ при Началника на ветеринарната служба въ постоянната комисия.

Гр. Плѣвненъ, 7 септември 1926 г.

Отъ постоянната комисия.

Кацамунско училищно настоятелство.

Обявление № 3.

9 септември 1926 год., с. Кацамунца.

Кацамунското училищно настоятелство, обявява на интересующитѣ се, че на десетия денъ отъ публикуването на настоящето въ в. „Северно ехо“ въ канцеларията на сѣщото ще се произведе публиченъ търгъ за продажбата на около 300 кгр. вехта ламарина за покривъ. Желающитѣ да участвуватъ въ търга да се явятъ и наддаватъ. Залогъ за участие въ търга е 5%, който се допълва до 10% отъ добитата стойностъ.

Председателъ: К. Александровъ.

Секретаръ: Дим. Бояджиевъ.

ХРОНИКА

Нашиятъ подлистникъ.

Отъ тоя брой почваме да печатаме въ подлистникъ новата повестъ на известния нашъ писателъ Г. П. Домусчиевъ подъ надсловъ „Саничка“. Кой не е челъ отъ автора на „Стихове въ проза“ и на редица разкази, издадени вече въ отдѣлни книжки? Едва ли има нѣкой да не се е възхищавалъ отъ хубавия езикъ, а само това е достатъчна гаранция за да бѣде посрещната съ голѣмъ успѣхъ новата повестъ на Г. П. Домусчиева.

Фабулата на тая повестъ, представява нѣщо много трогателно. Това е историята на едно девѣти годишно сираче, заразено съ сифилисъ и изоставено сѣкашъ отъ цѣлия свѣтъ. Непознаващо свѣта и хората, то е самичко и живѣе само съ спомениитѣ за майка си. И мѣкне то своето жалко съществуване докато гроба поглъща най-сетне неговото болно и мършаво тѣло. Тая печална история е истинска случка и автора я познава още отъ битността си на съдебенъ следователъ. Покрай изложението той ни дава и кратки, но уликательни описания на събитията слѣдъ войната — на оно ва болно и мъчително за хората време.

Повестъта ще обеме въ около 20 броя. Ние препорѣчваме на нашитѣ читатели съ най-голѣмо внимание да слѣдятъ новия ни подлистникъ.

Отъ редакцията.

Сгодени.

Нашиятъ колега г. Хр. Д. Бръзичевъ се е сгодилъ за г-ца Катя Спиридонова, пѣвица отъ народната опера, Честито!

Министра на желѣзницитѣ изъ плѣвненско.

Онзи денъ министра на желѣзницитѣ г. К. Георгиевъ, придруженъ отъ народния представителъ г. П. Стайновъ, е инспектиралъ новата желѣзопътна линия Левски — Ловечъ и е останалъ крайно доволенъ отъ извършената работа.

Г-нъ министра посети и нашия градъ, където има възможността да се срещне съ повиднитѣ членове на Демократическия съговоръ, слѣдъ което отпътува за София.

Кризъ въ учителството.

Тая година имаше необикновено много кандидати за учители и учителки. Има подадени около 1200 заявления за такива, а едва сж удовлетворени 150—200. Заявленията на останалитѣ оставатъ безъ послѣствие поради липса на мѣста.

Една отъ главнитѣ причини, да има толкова много кандидати, е педагогическото училище въ Ловечъ, което ежегодно фабрикува отъ 150 до 200 нови учители. Мислимъ, че е време вече да се закрие, като на негово мѣсто се открие друго — професионално или занаятчишко училище. Ловчанци които сами виждатъ това, трѣбва да поискатъ отъ министерството на просвѣтата да стори потребното.

Исканията на лозаритѣ.

Въ недѣля, 12 т. м., въ салона на д-во „Съгласие“ има лозарско събрание. Въз се резолюция, съ която да се иска да се отложи събирането на акциза върху виното до 1 мартъ идната година; да се създаде износъ на гроздето и виното, както и да се създаде законъ противъ фалшивизираниитѣ вина.

Исканията на плѣвненскитѣ лозари сж справедливи и вѣрваме, че ще бѣдатъ удовлетворени.

Проф. Мърквичка изъ окръжа.

Именития художникъ проф. Мърквичка продължава обиколката си изъ нашия окръжъ. Преди нѣколко дни е билъ въ с. Левски, където е снелъ скици на нѣколко пѣстри селски носии. Тия дни г. Мърквичка ще посети нѣкой отъ крайдунавскитѣ села и гр. Никополю.

За плѣвненскитѣ бедни.

Нашия съгражданинъ г. Йозефъ Б. Якобъ, по случай смъртта на майка си баба Султо Якобъ, е подарилъ чрезъ кмета на града ни сумата 5000 лв. за беднитѣ граждани.

Курсъ.

Министерството на земледѣлието е наредило да се открие въ Плѣвненъ тринедѣленъ курсъ за трихиноскопи и млѣкопреработители. Курсътъ ще се открие на 15 октомври подъ ръководството на окръжния ветеринаренъ лѣкаръ г. д-ръ Ганчевъ.

Сждебин.

Първия мировъ сѣдия г. Г. Новкеришкисъ се премѣства въ Враца, като за неговъ замѣстникъ идва трѣтския мировъ сѣдия г. П. Воденичаровъ отъ Плѣвненъ.

Изпити. — На 14 ноември т. г. въ окръжната инспекция по парнитѣ котли ще се произведатъ изпити за машинистки и отгари. Ония, които желаятъ да държатъ такива, трѣбва да подадатъ заявления най-късно до 10 октомври, придружени съ нужнитѣ документи.

Концертъ.

На 3 октомври т. г. хорътъ при църквата „Св. Параскева“ ще даде въ салона на д-во „Съгласие“ голѣмъ концертъ, съ съвсемъ нова и подобрена програма.

Дѣлото по убийството на Грасияни.

За 27 т. м. въ тукашния окр. сѣдъ е насрочено за разглеждане дѣлото по убийството на Хруси Грасияни, извършено отъ Исакъ Аврамовъ на 19 февруарий т. г. На обвиняемия прокурора иска смъртно наказание.

Учителски.

Министерството на просвѣтата е възстановило учителскитѣ права на Атанасъ Симеоновъ отъ с. Згалевице, плѣвненско, уволненъ по чл. 70 отъ закона, за народната просвѣта.

Основенъ камъкъ.

На 26 т. м. ще се положи основния камъкъ на окръжната палата, която сега се стои на мѣстото на бившия затворъ.

На тържеството сж поканени да присѣдствуватъ нѣкой отъ министритѣ, народнитѣ представители отъ Плѣвненския окръжъ, окръжнитѣ съветници и др. официални лица.

Болести.

Споредъ бюлетина на окръжния лѣкаръ, въ окръжа има 3 случая скарлатина — 1 въ Плѣвненъ и 2 въ с. Вълчи Трънъ, плѣвненско, и 20 случая коремненъ тифъ, 3 отъ които въ Плѣвненъ. Други заразителни болести нѣма.

Правилника за електрическото осветление.

Въ едно отъ последнитѣ си заседания, общинския съветъ е приелъ новия правилникъ за подаването на електрическа енергия и правене на електрически инсталации изъ града.

Запитване.

Миналата година училищното настоятелство уволни за неграмотностъ учителя при балакличкото училище Владимиръ Д. Вацавъ, който впоследствие стана кръчмаръ. Сѣщиятъ тоя господинъ билъ назначенъ съ редовно постановление за учителъ въ с. Горна Митрополия. Ние питаме, какъ е издало свидетелство за правоспособностъ отъ инспекцията и защо последната е утвърдила такава постановление? Питаме и

се подъ наемъ дюкяни на съръ пазаръ. За споразумение при Никола Вичевъ.

РЕЗОЛЮЦИЯ № 630.

Гр. Плѣвненъ, 13 септември 1926 год.

Въ името на Негово Величество Борисъ III, Царъ на Българитѣ, Плѣвненския окръженъ сѣдъ, гражданско отделение, въ публично съдебно заседание на 8, 9 и 10 септември 1926 г., въ съставъ: Председателъ, чл. Дачо Стойковъ, членове: Христо Чалковъ и с. к. Иванъ Николовъ, при секретаря Иванка Иванчева, като разгледа докладваното отъ председателствуюция чл. Дачо Стойковъ търговско дѣло № 21 отъ 1926 год., на основание чл. чл. 649, 651, 658, 659, 660, 663, 807 и 808 отъ Търговския Законъ,

РЕШИ:

Обявява въ несъстоятелностъ Събирателно Д-во „Менахемъ Иерохама“ — централа Плѣвненъ и клонъ София и членовѣтъ на сѣщото дружество Елизееръ М. Иерохама и Соломонъ М. Иерохама, отъ гр. Плѣвненъ. Опредѣля за привременна дата на спиране на платкитѣ 10 августъ 1926 год. Назначавъ за дѣловодителъ по несъстоятелността члена при сѣда Христо Чалковъ. Назначавъ за времененъ синдикъ по несъстоятелността плѣвненския адвокатъ Никола Бойчиновъ, а за писмоводителъ секретаря при сѣда Иванка Иванчева. Заповѣда запечатването и описването на имотитѣ на Събирателно Д-во „Менахемъ Иерохама“ — централа Плѣвненъ и клонъ София, и на членовѣтъ на сѣщото Елизееръ М. Иерохама и Соломонъ М. Иерохама, за което да се лише веднага на надлежния сѣдия-испълнител, който да извърши запечатването и описването подъ ръководството на дѣловодителя. Поканватъ се кредиторитѣ по несъстоятелността да се явятъ на 3 октомври 1926 год. 3 часа слѣдъ пладне въ залата на гражданското отделение при сѣда за съвѣщаване по окончателното избирание на синдикъ. Задължаватъ се кредиторитѣ по несъстоятелността да представятъ въ сѣда вземанията си заедно съ доказателствата си по тѣхъ до 13 октомври т. г. Поканватъ се кредиторитѣ по несъстоятелността да се явятъ на 2 ноември т. г. 3 часа слѣдъ пладне въ залата на гражданското отделение при сѣда за провѣрка на вземанията имъ прѣдъ дѣловодителя. Заповѣда задържането на членовѣтъ на Събирателното Д-во „Менахемъ Иерохама“ — Елизееръ М. Иерохама и Соломонъ М. Иерохама, отъ гр. Плѣвненъ, за което да се съобщи на прокурора при сѣда.

Извлечение отъ диспозитива на настоящата резолюция да се публикува въ „Държавенъ вестникъ“ и въ мѣстния вестникъ „Северно ехо“ и единъ екземпляръ да се залепи на опредѣленото мѣсто въ сѣда.

Да се съобщи на надлежитѣ сѣдии изпълнител и нотариуси да не извършватъ никакви сѣлки и действия отъ името на несъстоятелнитѣ или за тѣхна смѣтка и противъ тѣхъ. Да се съобщи на Търговско-Индустриалната камера, телеграфо-пощенската станция, митницата, Българската Народна Банка, за обявяването на несъстоятелността.

Допуска предварително изпълнение на решението. Решението подлежи на обжалване по начина и въ срока предвиденъ въ чл. 661 отъ Търговския законъ.

Подписали: Председателъ, Д. Стойковъ, членове: Христо Чалковъ и с. к. Ив. Николовъ.

Вѣрно се оригинала. Председателъ: Н. ИКОМОВЪ.

Секретаръ: ИВ. ИВАНЧЕВА.

Парна химическа „КОЛБОРЪ“

Бояджийска фабрика „КОЛБОРЪ“
Събирателно д-во на химицитѣ
Д-ръ Ил. Дичковъ, М. Джаминъ и Вас. Банзаровъ
гр. Плѣвненъ, Телефонъ 173.

Инсталирана по най-модеренъ начинъ, снабдена съ трайни и живи бой парната химическа бояджийска фабрика „КОЛБОРЪ“ — гр. Плѣвненъ

БОЯДИСВА:

Памучна прежда, търговска стока на разни цѣвѣтове, конкуриращи по солидностъ. Вънени шаяци и прежди. Платове отъ памукъ, обикновена и изкуствени коприна, такива отъ вълна и памукъ, коприна и памукъ, и коприна и вълна. Платове отъ ленъ, конопъ и други. Вънени и сламени шапки.

Тепавица за уплътняване селскитѣ шаяци — топла преса за гладене шаяцитѣ и платовѣтъ.

Химическо чистене на дрехи, бѣло и др. Достатъчно е първата Ви порѣчка за увѣрение на солидността въ изработката и на конкурентнитѣ ни цени.

Порѣчкитѣ се приематъ въ фабриката до градскитѣ гробища, а въ града въ магазина на Аврамъ Джаминъ — главната улица срещу кантората на Йозефъ Б. Якобъ и Търговската банка.

Съ почитание:

Бояджийска фабрика „Колборъ“.

Плѣвненски пансионъ за сираци отъ войнитѣ

Обявление № 866.

Домакинството на Плѣвнен. пансионъ за сираци отъ войнитѣ обявява на интересующитѣ се, че на 20 и септември т. г. въ Плѣвнен. окр. данѣчно управление, ще се произведе търгъ отъ 9 до 12 часа прѣдъ пладне, доставяне по доброволно съгласие, за нуждитѣ на пансиона материали и други, съгласно чл. чл. 156 буква „М“ и 158 ал. II отъ закона за Б. О. и Предприятитѣ, както слѣдва:

1. Постилане частъ отъ двора съ плочи около 200 кв. м. на стойностъ — 22,000 лв; 2. Направа на едни летящи арати, 1 етежерка за обуца, 6 дървени сѣри за банята и 5 желѣзни решетки за прозорци на стойностъ — 7,500 лв; 3. 140 куб. м. джбови дѣрва, за отопление и сварване на ястие на стойностъ — 42,000 лева; 4. Изготовление на 80 костюми мъжко зимно облѣкло и 80 фуражки, 10 зимни женски палта и беретки на приблизителна стойностъ 102,000 лв; 5. 75 кгр. гъонъ — 9000 лв., 50 кгр. табанъ хастаръ — 5,500 лв., 60 кгр. юфть — 12,000 лв. и 25 кгр. мѣшина — 3,500 лв. на приблизителна стойностъ — 30,000 лв; 6. Бѣлено платно соланъ за гащи 270 м. и за ризи основа 320 м. — 20,000 лв; 7. 40 кгр. вълнена прежда — бозова тройка на прилб. стойностъ — 8000 лв; 8. 75 метра леноно платно мѣтно за трансперанти — 10,000 лева; и 9. 100 метра I-во качествъ сатенъ черъ на прилб. стойностъ — 8,000 лева.

Може да се сфорира и по отдѣлно всѣки артикулъ. Конкурентитѣ да се съобразяватъ съ чл. 125 отъ закона за Бюджета, отчетността и Предприятитѣ и поемнитѣ условия. Трѣжнитѣ книжа и поемнитѣ условия могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ денъ въ канцеларията на пансиона отъ 8—12 часа прѣдъ обѣдъ и отъ 2—6 часа слѣдъ обѣдъ. Залогъ 5% отъ оферираната стойностъ въ банково удостоверение, което ще се допълни до 10%. Офертитѣ ще се приематъ до 11 часа прѣдъ пладне въ деня на произвеждане на търга. Направенитѣ разноси по публикация на настоящето и др. гербъ сж за смѣтка на доставчика и предприемача.

11 септември 1925 г. гр. Плѣвненъ.

ОТЪ ДОМАКИНСТВОТО НА ПАНСИОНА.

Плѣвненска окръжна постоянна комисия.

Обявление № 3919.

Известава се на заинтересованитѣ, че до 4 часа слѣдъ обѣдъ на 13 октомври 1926 год. ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция въ канцеларията на постоянната комисия и Ловчанското градско общинско управление, за отдаване на предприемачъ направата на сградата за разширение хирургическия павилионъ при държавната болница въ гр. Ловечъ.

За правоучастие въ търга се искатъ документи по чл. 125 отъ закона за Бюджета, отчетността и предприятитѣ и залогъ лева (26,100) двадесетъ шестъ хиляди и сто.

Книжата могатъ да се преглеждатъ всѣки присѣственъ денъ и часъ въ архитектурното бюро при постоянната комисия и Ловчанското градско общинско управление.

Гр. Плѣвненъ, 1. IX. 1926 година.

Отъ постоянната комисия

Мъртвишко училищно настоятелство.

Обявление № 214.

село Мъртвица, 10 септември 1926 година.

На 11 денъ отъ публикуването на настоящето въ „Държавенъ вестникъ“ до 5 часа слѣдъ обѣдъ, въ помещението на Плѣвненската окръжна постоянна комисия, ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция, за отдаване на предприемачъ направата на училище съ 4 класни стаи въ село Мъртвица, Плѣвненска околия. Приблизителната стойностъ на предприятието възлиза на 746,000 лева. За правоучастие въ търга сж задължителни чл. чл. 125—129 отъ закона за Бюджета, отчетността и предприятитѣ и залогъ 22380 лева въ банково удостоверение. Тържната комисия приема предложения до горепомнатия денъ и часъ. Предложенията ставатъ върху единични цени въ процентъ безъ дробни. Кни